

**Société civile immobilière Parodi
vastaan
Banque H. Albert de Bary et Cie**

(Ranskan Cour de cassationin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Pääomien vapaa liikkuvuus — Palvelujen tarjoamisen vapaus —
Luottolaitokset — Kiinnelainan myöntäminen —
Toimiluvan vaatiminen jäsenvaltiossa, jossa palvelu suoritetaan

Julkisasiamies M. B. Elmerin ratkaisuehdotus 10.12.1996	I - 3902
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9.7.1997	I - 3914

Tuomion tiivistelmä

- 1. Palvelujen tarjoamisen vapaus — Luottolaitokset — Pankkipalvelujen vapauttaminen yhdessä pääomanliikkeiden asteittaisen vapauttamisen kanssa — Kiinnelainojen myöntäminen — Vapauttaminen, joka ei koske perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä säädettyjä poikkeuksia — Seuraukset (EY:n perustamissopimuksen 59 artikla ja 61 artiklan 2 kohta; neuvoston 11.5.1960 antaman direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 63/21/ETY, 3 artikla ja liitteen I luettelo C)*

2. *Palvelujen tarjoamisen vapaus — Luottolaitokset — Toimilupavaatimus — Toisessa jäsenvaltiossa jo toimiluvan saanut luottolaitos — Vaatimuksen hyväksyttävyyden edellytykset (EY:n perustamissopimuksen 59 artikla; neuvoston direktiivi 77/780/ETY ja neuvoston direktiivi 89/646/ETY)*
3. *Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Vaatimus, jonka mukaan palvelujen tarjoajan on oltava sijoittautunut pysyvästi jäsenvaltioon — Vaatimuksen lainvastaisuus (EY:n perustamissopimuksen 59 artikla)*

1. Kun jäsenvaltioon sijoittautunut pankki myöntää kiinnelainan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle luotonsaajalle, on kyse pääomien liikkuvuuteen liittyvästä palvelujen tarjoamisesta, joka on vapautettava perustamissopimuksen 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti asteittain yhdessä pääomanliikkeiden vapauttamisen kanssa. Perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanemiseksi annetun neuvoston ensimmäisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna toisella direktiivillä 63/21/ETY, voimassaoloajanjaksona kiinnelainan myöntäminen katsottiin pääomanliikkeeksi, joka oli periaatteessa vapautettu ensimmäisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan perusteella. Tästä seuraa, että pääomanliikkeisiin sovellettavilla säännöillä ei rajoitettu vapautta tehdä kiinnelainasopimuksia perustamissopimuksen 59 artiklassa tarkoitettuna palveluiden tarjoamisena tämän kuitenkaan rajoittamatta niiden valuutanvaihtolupien rajoitusten soveltamista, joita jäsenvaltiot saivat pitää voimassa tai ottaa uudelleen käyttöön edellä mainitun direktiivin 3 artiklan 2 kohdan perusteella.

2. Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/646/ETY voimaantuloa

edeltävän ajanjakson osalta perustamissopimuksen 59 artiklaa on tulkittava siten, että sen vastaista on, että jäsenvaltio vaatii, että luottolaitoksen, jolle on jo myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa, on saatava toimilupa, jotta se voi myöntää kiinneluoton kyseisen valtion alueella asuvalle henkilölle, ellei

— tällaista toimilupaa vaadita kaikilta niiltä henkilöiltä tai yhtiöiltä, jotka harjoittavat tällaista toimintaa palvelun vastaanottajajäsenvaltion alueella;

— tällainen toimilupa ole perusteltu yleiseen etuun liittyvistä syistä, kuten kuluttajansuojan perusteella; ja

— tällainen toimilupa ole objektiivisesti välttämätön kyseisellä alalla sovellettavien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi ja niiden etujen suojelemiseksi, joita näillä säännöillä pyritään turvaamaan, edellyttäen, ettei samaa tulosta voida saavuttaa vähemmän rajoittavilla säännöksillä.

Tätä asiaa arvioidessaan kansallisen tuomioistuimen on erityisesti tehtävä ero sen perusteella, minkälaisesta pankkitoiminnasta on kysymys ja minkälainen riski siitä aiheutuu palvelujen vastaanottajalle. Siten kiinnelainaa koskevan sopimuksen teosta aiheutuu kuluttajalle erilaisia riskejä kuin varojen tallettamisesta luottolaitokseen. Kuitenkin tarve suojata luoton-saajaa vaihtelee kiinnelainan luonteen mukaan, koska tietyissä tilanteissa myönnetyn lainan ja luoton-saajan ominaisuuksien takia ei ole mitään syytä suojata luoton-saajaa soveltamalla sen kansallisen oikeuden pakottavia säännöksiä, jonka soveltamisalaan luoton-saaja kuuluu.

3. Jos toimilupavaatimuksella rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta, sen vaatimisella, että palvelujen tarjoaja olisi sijoitautunut kiinteästi tähän jäsenvaltioon, tosiasiaassa estettäisiin tämän vapauden toteutuminen. Tällaisella vaatimuksella tehtäisiin tyhjäksi perustamissopimuksen 59 artiklan tehokas vaikutus (effet utile); tämän artiklan päämääränä on nimenomaisesti poistaa palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset, jotka koskevat sellaisia henkilöitä, jotka eivät ole sijoittautuneet sen jäsenvaltion alueelle, jossa palvelua tarjotaan. Tällainen vaatimus on hyväksyttävissä ainoastaan, jos se on välttämätön edellytys tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi.